

1865-09-28

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Filen s. 2-3 er fejlagtigt navngivet.

Sender's location:

København

Mentioned people:

Susette Cathrine Holten

Georgia Skovgaard

Niels Skovgaard

P.C. Skovgaard

Archive:

Mappe 4 nr. 13

TRANSCRIPTION

Mappe 4 nr. 13

Den 28. September 1865

Kjære min Mand!

Sikken en fiin Mand Du er, den Paraplui er nok kun til Solskin, Tak min søde Ven for alt godt, og for din trofaste Kjærlighed, som jeg rigtignok synes følger af sig selv, men som jeg dog meget godt veed, er noget jeg skal skjønne paa, som en kraftig Ting.

Veiret straalere da endnu til Dig, saa Du faar vel nok Gavn af Touren. Niels har lidt meget, det blev en Byld, og vi maatte have Doktoren fat, igaar gik der Hul og nu er han ganske flink igjen. Kathrine siger, Du skal tale om hende og om hendes Støvler, det var hvad jeg skulle sige Dig.

Her var saa mange igaar; til Middag havde vi det meget rart, vi spiste Druer over en lav Sol. Betty Clausen var her ogsaa, men hun reiser én af Dagene. Faster Høyen var her saamænd.

-2-

Saa skal Du da høre; Hans Christian er ude af Skolen, til Sorg og Forundring for Joakim. Magdalene kom her for at fortælle mig det, hun var jo bedrøvet, men haabede dog at Skolen skulde vare, saa Ka Ka kunde komme i den, det Samme haaber Constantin Hansen, siger han i det mindste. I Tirsdags gik jeg hen for at tale med Volf, han havde jo været hos Fru Grundtvig, ja, med hende sagde han, blev han næppe enig, og saa vidt han kunne forstaae, var vi Andre heller ikke enige med hende, hvilket jeg bekræftede; men endnu havde han dog ikke trukket sig ud af det. Han selv ville ikke overtage Skolen, han troede ikke, han var skikket dertil, blandt andet ogsaa fordi han ikke kan synge; men han vil udarbejde

-3-

en Skoleplan, og han har skrevet til Een, (Gregersen, Seminariet i Odense for Tiden), som han troede var skikket dertil. Hvis vi syntes om Skoleplanen og Gregersen gaar med vil optage den, saa er Spørgsmaalet, om han saa [overstreget: den Bag] vil oprette en Skole paa det bestemte Grundlag som Skoleplanen udtaler. Hvis han har Mod til det, saa kunde man nok omvende Folk med Interesse for Sagen, men Understøttelse til den kan bære sig selv. Kun paa den Maade skulde det vedblive; men ingen flere Forsøg i det Vilde. Det var i Hovedsagen, hvad vi var enige om. x) Saavidt Skolen.

I Tirsdags kom Md. Hansen herved for at fortælle, at Stine er død; hun havde lidt grumme meget. Det gjør mig saa ondt, at jeg ikke har været hos

hende, jeg vidste nok, hun var syg, men det var hun jo saa tit!

-4-

Md. Hansen var ude af sig selv af Fortvivlelse, for hende er det jo ogsaa meget svært, men – Gud være lovet! at Stine ikke skal slæbe sig igjennem et langt, byrdefuldt Liv.

Jeg har mærket at jeg holder meget af de Mennesker; jeg har lidt i mit stille Sind tænkt mig, hvordan vi skulle lave et lille Quistkammer oppe paa Loftet, hvor Stine skulde leve i Ro og Fred, naar Moderen en gang døde. Nu vilde jeg ønske, jeg kunde skaffe Moderen og Meta saadan et lille fredeligt Tilflugtssted, hvor de kunde blive fri for Manden. Desværre, det kan vel ikke lade sig gjøre. Gud give det engang kunde skee!

Det er da mit Haab, at Du ikke skal have mere end dette Brev, men ialfald faaer jeg da først eet.

Din G.

[x) Volf har faaet megen Kjærlighed til og Interesse for selve sagen.

At tænke sig at jeg selv
af Fortvivlelse, for havde de det
jo ogsaa meget snart, men -

Godt nok lovet! at blive
stake skal stakke sig igennem
et Livet, lydestaldet L's.

Jeg har mærket at jeg holder
meget af de mennesker; jeg har
tælt; mit fælle med tæltet i
hvordan i fælle leve at L's
Gjæsthemmer oppe paa Loftet, hvor
L's fælle leve; de og Fred, naar
Manden engang døde. Nu vilde
jeg ønske, jeg kunde stække Møden
og stætte fædden et lille frelses
trøstet, hvor de kunde
blive fri for Mændene. Des
være, det kan vel stæke laste
sig gøres. Gud give det engang kunde
gøres.

Det er de mit Hæb, at de
stæke skal have mere end dette
Brev, men, alligevel fædder de
sig først det. D. m. g.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 4 Nr. 13

Den 25. September
1865

Hvor min Mand!

Sikker en fælle Mand da er den
Tænkning og nok mere at stække
tæke min fælle Tæn for det gæst, og
for den trofaste Høflighed, som jeg
rigtigstnok synes følger af sig selv
men som jeg dog meget godt ved,
er meget sig skal sigsne paa,
som en høflig Ting.

Det er fædder de end en til Dags
paa den fædder vel nok gøre af Tænk
stæke her at meget, det blev
en Bølge, og vi maatte have Dødsen
fædder, jeg er det den Tænk og en
kan gøre sig fædder. Det er min
Lige, da skal tæke om hende og
om hendes Hædder, det var hvad
jeg stæke sig D. m. g.

Her er jeg mange gange,
til stædder hende vi det meget
nært, vi stædder Dødsen over en
fædder. Betty tænke for
Tædder den af fædder, men har
en fædder af Dødsen.
Tædder Hædder den fædder.

Saa skal Du se hore; Hans Lørdag en Skoleplan, og han har prøvet
er inde af Skolen, til Søndag og
Formiddag for Vokserne. Nogle
hene kom her for at fortælle
mig det; han var jo bedrøvet,
men maalede dog at Skolen
skulde være, saa de nu kunde
komme i den, det kunne
haaber Christian Hansen, siger
han i det mindste. I Tirsdags
gik jeg hen for at tale med
Loff, han havde jo været hos
Tom Jannet og, ja, med hende,
sagde han, eller han neppe
enige, og saa vidt han kunde
fortælle var vi andre heller
ikke enige med hende for, det
jeg bekræftede; men endnu havde
han dog ikke trukket sig ud af
det. Han selv, vilde ikke over-
tage Skolen, han troede ikke
han var færdig det, blandt
endst af saa fordi han ikke
kun spurgte; men han var jo

til den (Frederik, hvidvædet, Oenig
for Tiden) som han troede var færdig
det. Hvis vi fjernes om Skoleplanen
og Frederik ~~gives~~ og vil op tage
den, saa er Spørgsmaalet om
hvor, saa den ~~ikke~~ vil oprette
en Skole paa det bestemte Grund-
lag for Skoleplanen udtaler.
Hvis han har Mod til det, saa
kunde man nok anmode Folk
med Patroiske for Sagen, om
Hjælpstykke til den han kan
sige selv. Kun saa den Skole
skulde det vedblive; men ingen
Hjælpstykke i det Væde. Det
var hvad vi var enige om.
Hvortil Skolen.
I Tirsdags kom Mr. Hansen
herud for at fortælle at Tom
er død; han havde lidt grum
me meget. Det gjør mig saa
ondt at jeg ikke har været
hos hende, jeg vilde nok have været
der, men det var hun jo paa
Tid.